

Lovforslag nr. L. 87. Fremsat den 28. november 1978 af handelsministeren.

Forslag

til

Dykkerlov

§ 1. Den, der erhvervsmæssigt udfører dykkerarbejde på dansk territorium eller fra dansk skib, skal være i besiddelse af dykkerbevis. Undtaget herfra er personer, som arbejder fra fremmed skib og hører til dettes besætning, samt personel under forsvarskommandoen, for så vidt angår arbejde udført i tjenesten.

Stk. 2. Den, der anvender personer til dykkerarbejde, er pligtig at forvisse sig om, at disse er i besiddelse af gyldigt dykkerbevis, jfr. § 6.

Stk. 3. Uanset stk. 1 og 2 kan der fra danske skibe i udlandet anvendes udenlandske dykkere uden dykkerbevis.

§ 2. Der udstedes følgende dykkerbeviser, jfr. dog § 3:

- 1) Bevis som tung dykker, der giver ret til at udføre dykkerarbejde på vanddybder indtil 50 m med tung dykkerudrustning og med almindelig atmosfærisk luft som åndemiddel, jfr. stk. 2.
- 2) Bevis som let dykker, der giver ret til at udføre dykkerarbejde på vanddybder indtil 50 m med let dykkerudrustning og med almindelig atmosfærisk luft som åndemiddel, jfr. stk. 3.

Stk. 2. Ved en »tung dykkerudrustning« forstås en udrustning, alene egnet til en dykkers ophold på fast underlag (havbund, platform eller lignende). Tung dykkerudrustning giver ikke mulighed for hurtig ændring af dykkedybde ved egen bevægelse eller opnåelse af positiv opdrift ved med få enkle greb hurtigt at frigøre sig for afvejningsmateriel. Tung dykkerudrustning har normalt konstant åndemiddelventilering af hjelm og fri forbindelse mellem denne og den tilhørende dragt.

Stk. 3. Ved en »let dykkerudrustning« forstås enhver anden udrustning end en tung dykkerudrustning, udformet så dykkeren hurtigt kan ændre dykkedybde enten ved egen bevægelse eller ved med få enkle greb at frigøre sig for afvejningsmateriel. Let dykkerudrustning har normalt tilførsel af åndemiddel gennem automatisk doseringsventil.

§ 3. Handelsministeren kan bestemme, at der udover de i § 2 nævnte dykkerbeviser kan udstedes bevis som blandingsgasdykker.

Stk. 2. Bevis som blandingsgasdykker giver ret til at anvende blandingsgas som åndemiddel ved dykning med let eller tung dykkerudrustning, jfr. § 2.

Stk. 3. Ved blandingsgas forstås ethvert åndemiddel, hvori indgår andre luftarter end i ren atmosfærisk luft eller samme luftarter som i atmosfærisk luft, men i et andet blandingsforhold.

Stk. 4. Handelsministeren fastsætter regler om de betingelser, som en person skal opfylde udover de i §§ 4 og 6 fastsatte for at erhverve og bevare bevis som blandingsgasdykker.

§ 4. Til erhvervelse af et af de i §§ 2 og 3 nævnte dykkerbeviser kræves, at vedkommende:

- 1) er fyldt 18 år, men ikke 40 år,
- 2) har gennemgået en af handelsministeren fastsat lægeundersøgelse med tilfredsstillende resultat, og
- 3) har bestået den til beviset svarende dykkerprøve ved en af handelsministeren godkendt dykkerskole.

Stk. 2. Dykkerbeviser udstedes gratis af direktoratet for statens skibstilsyn (i det følgende kaldet direktoratet).

§ 5. Handelsministeren fastsætter regler om dykkerprøver og om disses afholdelse.

Stk. 2. Ved de i § 4, stk. 1, nr. 3, nævnte dykkerprøver skal det godtgøres, at den, der aflægger prøven, har fyldestgørende kendskab til:

- 1) dykketeori,
- 2) det af beviset omfattede dykkermateriel, herunder almindeligt benyttet hjælpemateriel,
- 3) praktisk dykning med materiellet,
- 4) alle almindelige foranstaltninger til varetagelse af dykkerens sikkerhed under arbejdet,
- 5) tilrettelæggelse af dykningen og
- 6) dykkerlovgivningen.

§ 6. For at bevare gyldigheden af et dykkerbevis skal dykkeren gennemgå en af handelsministeren fastsat lægeundersøgelse med et tilfredsstillende resultat.

Stk. 2. Lægeundersøgelsen skal foretages hvert femte år. Er dykkeren fyldt 40 år, skal undersøgelsen dog foretages hvert andet år, og er han fyldt 60 år, skal den foretages hvert år.

Stk. 3. Dykkeren skal endvidere årligt med tilfredsstillende resultat gennemgå en af handelsministeren fastsat særlig undersøgelse af lungerne (røntgenundersøgelse).

Stk. 4. Er resultatet af de i stk. 1 og 3 nævnte undersøgelser tilfredsstillende, attesterer lægen dette på dykkerbeviset. For så vidt angår den i stk. 1 nævnte undersøgelse, udfærdiger lægen tillige en helbredsattest, der indsendes til direktoratet.

§ 7. Hvis de i §§ 4 og 6 nævnte lægeundersøgelser giver anledning til tvivl om, hvorvidt dykkeren opfylder helbredskravene, kan direktoratet forlange supplerende undersøgelser foretaget. Undersøgelserne kan kræves foretaget af særlige institutioner eller af læger med speciel autorisation.

Stk. 2. For dykkere, der har undergået trindekompresion, kan der stilles krav om røntgenundersøgelse af de lange rørknogler.

Stk. 3. Supplerende undersøgelser er gratis for dykkeren.

§ 8. Er dykkeren fyldt 67 år, eller opfylder han ikke de fastsatte helbredskrav, mister dykkerbeviset sin gyldighed og kan inddrages af direktoratet. Det samme gælder, hvis en dykker nægter at gennemgå lægeundersøgelser i henhold til §§ 6 og 7.

§ 9. Handelsministeren fastsætter bestemmelser om dykkerudrustningers og andet dykkermateriels, herunder hjælpemateriels indretning og udstyr m. v.

§ 10. Enhver dykkerudrustning, der bringes i handelen her i landet, samt enhver komponent eller anordning, der bruges til regulering af åndemiddel i forbindelse med åndemiddelsystemer for dykkerudrustninger eller trykkammeranlæg, skal være af godkendt type.

Stk. 2. Direktøren for statens skibstilsyn fastsætter regler for typegodkendelsen, herunder nødvendig mærkning.

Stk. 3. Trykkammeranlæg, der bruges i forbindelse med dykning, skal være godkendte af direktoratet. Godkendelsen skal fremgå af opslag.

§ 11. Dykkerudrustninger og trykkammeranlæg eller tilsvarende sammensætninger af dykkermateriel, der anvendes i forbindelse med erhvervsmæssigt dykkerarbejde, eller som udlejes på dansk territorium eller fra dansk skib, skal underkastes eftersyn af statens skibstilsyn. Regler herom fastsættes af handelsministeren. Ministeren kan herunder bestemme, at tilsynet med dykkerudrustninger, der tilhører statsinstitutioner, udøves af institutionen selv.

Stk. 2. Det påhviler ejere af dykkerudrustninger eller trykkammeranlæg m. v. at anmelde til skibstilsynet, hvor og hvornår de nævnte syn kan foretages.

§ 12. Den dykker, der anvender en dykkerudrustning, skal sikre sig, at udrustningen er i orden, hver gang den tages i brug. Dykkeren skal instruere sine medhjælpere om deres pligter, medens dykkerarbejdet foregår.

§ 13. Handelsministeren fastsætter regler om betryggelse af dykkere og af hjælpepersonnel under arbejdet, herunder af personel i trykkammeranlæg, der bruges i forbindelse med dykning.

Stk. 2. Handelsministeren fastsætter regler om dykkejournaler.

§ 14. Direktoratet kan under særlige omstændigheder gøre undtagelser fra bestemmelserne i §§ 1 og 4 samt §§ 10 og 11.

Stk. 2. Direktoratet kan endvidere under særlige omstændigheder fravige den i § 8 anførte aldersgrænse.

Stk. 3. Direktoratet kan i enkelte tilfælde give tilladelse til at foretage dykninger på vanddybder på mere end 50 m.

§ 15. Med mindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes overtrædelse af § 1 samt §§ 10-12 med bøde.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelsen i forskrifterne.

Stk. 3. Er en overtrædelse begået af et aktieselskab, et anpartsselskab el. lign., kan bødensvar pålægges selskabet som sådant.

§ 16. Loven træder i kraft den 1. januar 1980.

Stk. 2. Dykkerlov nr. 50 af 5. marts 1958 ophæves.

§ 17. Loven gælder ikke for Færøerne.

§ 18. De i denne lov indeholdte bestemmelser finder tilsvarende anvendelse på personer, der har erhvervet dykkerbevis i henhold til lov nr. 50 af 5. marts 1958, idet dog den i lovens § 8 fastsatte aldersgrænse på 67 år først finder anvendelse fra den 1. januar 1990.

Stk. 2. De i medfør af lov nr. 50 af 5. marts 1958 udstedte dykkerbeviser ligestilles med de i denne lov omhandlede beviser således:

- 1) Svømmedykkerbevis ligestilles med bevis som let dykker.
- 2) Dykkerbevis af 1. klasse ligestilles med bevis som tung dykker.
- 3) Dykkerbevis af 2. klasse ligestilles med bevis som tung dykker, men giver dog kun ret til at udføre dykkerarbejde på vanddybder indtil 12 m.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger.

Den 17. oktober 1972 nedsatte handelsministeriet et udvalg med den opgave at overveje og til ministeriet gøre indstilling om de ændringer i dykkerloven og de i tilslutning hertil udfærdigede forskrifter, som måtte anses for nødvendige under hensyn til den tekniske udvikling på dykkerområdet.

Om udvalgets sammensætning og de resultater udvalget er kommet til i øvrigt, henvises til den af udvalget den 1. november 1977 afgivne betænkning nr. 842/78, som er omdelt til folketingets medlemmer.

Den tiltagende virksomhed under havets overflade med placeringer af tekniske installationer på havbunden samt tilsyn med og vedligeholdelse af sådanne installationer og undersøgelser og forskning i forbindelse hermed har ændret det bestående grundlag for udøvelse af dykning på betryggende vis.

Denne udvikling søges imødekommet gennem den foreslåede ændring af dykkerloven ved at skabe hjemmel til udfærdigelse af en række administrative forskrifter.

Ved udfærdigelsen af disse forskrifter vil der blive taget hensyn til sikkerheden for de enkelte dykkere, bl. a. gennem en udvidelse af reglerne for betryggelse af dykkere og om dykkermateriel samt om lægeundersøgelse for dykkere.

Lovens gennemførelse vil ikke medføre merudgifter for staten.

Det er ikke efter forslaget hensigten at opretholde kravet om erlæggelse af en afgift for udfærdigelse af en attest efter afholdelse af eftersyn for dykkerudrustninger, jfr. gældende lovs § 8. Disse afgifter har indbragt ca. 11.000 kr. årligt.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 1.

Til § 2.

Dybdegrænserne for dykning med tung dykkerudrustning foreslås ændret, således at en sondring mellem dykning på over og under 12 meters dybde ophæves. De dykkere, der er i besiddelse af dykkerbevis af 2. klasse, der giver ret til dykning med tung udrustning på dybder indtil 12 m, bevarer fortsat denne rettighed, jfr. § 18, stk. 2. Derimod sker der for svømmedykkere samt for indehaverne af dykkerbevis af 1. klasse efter 1958-loven en indskrænkning i rettighederne, idet det af sikkerhedsmæssige grunde er fundet nødvendigt at fastlægge en grænse for dybder, hvor dykning med atmosfærisk luft kan ske. Denne grænse er i overensstemmelse med det af dykkerlovsudvalget foreslåede fastsat til 50 m. Reelt svarer den således fastsatte grænse stort set til den uddannelse, der hidtil er givet, idet Søværnets Dykkerskole kun har været i stand til at uddanne dykkere i brugen af atmosfærisk luft samt i dykninger i indtil ca. 40 meters vanddybde.

Til § 3.

Dykninger på over 50 meters vanddybde, hvor det for at undgå kvælstofforgiftninger er nødvendigt at bruge blandingsgasser, er der taget hensyn til ved i denne bestemmelse at åbne mulighed for indførelse af en uddannelse med blandingsgasser. En sådan uddannelse forventes dog ikke at kunne gennemføres herhjemme i den nærmeste fremtid.

Til § 4.

Der er foreslået en nedsættelse af aldersgrænsen til 18 år i overensstemmelse med den dispensationspraksis, der gennem længere tid har været fulgt.

Til § 5.

Denne bestemmelse svarer i realiteten til den gældende lovs § 6.

Til § 6.

Medens den almindelige lægeundersøgelse i henhold til gældende lov kun kræves afholdt hvert 5. år, foreslås det for dykkere over 40 år at kræve undersøgelse hvert 2. år og for dykkere over 60 år hvert år.

Det bemærkes, at lov nr. 65 af 7. marts 1952 om statsstøtte til behandling og pleje af tuberkulose m. m. er ophævet ved lov nr. 235 af 4. juni 1969. Det er derfor nødvendigt særskilt at fastsætte den lungeundersøgelse, der fortsat skønnes nødvendig for dykkere. Der er dog ikke på nuværende tidspunkt tanker om at ændre undersøgelsens indhold.

Til § 7.

Svarer stort set til den gældende lovs § 5 bortset fra den udvidelse, der ligger i forslaget om at tilvejebringe hjemmel til at kræve røntgenundersøgelse af de lange rørknogler for de dykkere, der undergår trindekompresion. Årsagen hertil er, at en dykker, der ofte gennemfører dykninger, som kræver trindekompresion, kan blive udsat for knoglehenfald, når dekompressionen ikke er tilstrækkelig. Dette knoglehenfald kan konstateres ved røntgenundersøgelse. Da sygdommen især har vist sig blandt dykkere, der undergår trindekompresion, har man indskrænket undersøgelserne til at gælde disse dykkere.

Trindekompresion foreligger, hvor dykkeren for at undgå dykkersyge ved opstigning fra dybder over 12 m og afhængig af dykningens varighed, stopper på visse i en opstigningstabel fastlagte dybder i en vis tid for at afgive det kvælstofoverskud, der er optaget i legemet.

Til § 8.

Det foreslås at indføre en højeste aldersgrænse ved det 67. år, hvorfra der dog kan dispenseres, jfr. § 14, stk. 2.

Til § 9.

Denne bestemmelse svarer til den gældende lovs § 10.

Til § 10.

Bestemmelsen er i forhold til den gældende lovs

§ 9 foreslået udvidet, således at også tunge dykkerudrustninger er omfattet af kravet om typegodkendelse. Det bemærkes, at bestemmelserne omfatter alt udstyr, hvad enten det bruges af erhvervsdykkere eller sportsdykkere.

Til § 11.

Denne bestemmelse svarer til den gældende lovs § 8, idet man dog har tilføjet, at også dykkerudrustninger, som udlejes til ikke erhvervsmæssig brug, skal underkastes eftersyn fra statens skibstilsyn.

Efter gældende lov har handelsministeren adgang til at fastsætte en afgift for udfærdigelse af en attest efter afholdelse af de foreskrevne syn. Denne afgift har indbragt ca. 11.000 kr. årligt.

Såfremt opkrævningen af afgiften skal dække en rimeligere andel af administrationsudgifterne, ville det være nødvendigt at forhøje afgiften betydeligt. Da man ikke har ment at kunne påføre ejerne disse ekstra byrder, foreslås bestemmelsen ophævet.

Til § 12.

Denne bestemmelse svarer til den gældende lovs § 7.

Til § 13.

Denne bestemmelse svarer til den gældende lovs § 11.

Til § 14.

Der vil forekomme tilfælde, hvor det vil være rimeligt at gøre undtagelser fra lovens bestemmelser, og det foreslås derfor i nærværende paragraf, at der tilvejebringes den herfor fornødne hjemmel.

Til § 15.

Denne bestemmelse svarer til den gældende lovs § 13.

Til § 16.

For at give den fornødne tid til udfærdigelsen af de til loven hørende administrative forskrifter, foreslås det at lade loven træde i kraft ved årsskiftet 1979/80.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1. Den, der erhvervsmæssigt udfører dykkerarbejde på dansk territorium eller fra dansk skib, skal være i besiddelse af dykkerbevis. Undtaget herfra er personer, som arbejder fra fremmed skib og hører til dettes besætning, samt personel under forsvarskommandoen, for så vidt angår arbejde udført i tjenesten.

Stk. 2. Den, der anvender personer til dykkerarbejde, er pligtig at forvisse sig om, at disse er i besiddelse af gyldigt dykkerbevis, jfr. § 6.

Stk. 3. Uanset stk. 1 og 2 kan der fra danske skibe i udlandet anvendes udenlandske dykkere uden dykkerbevis.

§ 1. Enhver, der erhvervsmæssigt udfører dykkerarbejde på dansk territorium eller fra dansk skib, skal være i besiddelse af dykkerbevis. Undtaget herfra er personer, som arbejder fra fremmed skib og hører til dettes besætning, samt personel under søværnet, for så vidt angår arbejde udført i tjenesten.

Enhver, der anvender nogen til udførelse af dykkerarbejde, er pligtig at forvisse sig om, at vedkommende er i besiddelse af fornødent dykkerbevis, og at vedkommende har gennemgået den i § 4, stk. 3, omhandlede undersøgelse med tilfredsstillende resultat.

Uanset de foranstående bestemmelser kan danske skibe i udlandet anvende udenlandske dykkere uden dykkerbevis.

§ 2. Der udstedes følgende dykkerbeviser, jfr. dog § 3:

1) Bevis som tung dykker, der giver ret til at udføre dykkerarbejde på vanddybder indtil 50 m med tung dykkerud-

rustning og med almindelig atmosfærisk luft som åndemiddel, jfr. stk. 2.

2) Bevis som let dykker, der giver ret til at udføre dykkerarbejde på vanddybder indtil 50 m med let dykkerudrustning og med almindelig atmosfærisk luft som åndemiddel, jfr. stk. 3.

Stk. 2. Ved en »tung dykkerudrustning« forstås en udrustning, alene egnet til en dykkers ophold på fast underlag (havbund, platform eller lignende). Tung dykkerudrustning giver ikke mulighed for hurtig ændring af dykkedybde ved egen bevægelse eller opnåelse af positiv opdrift ved med få enkle greb hurtigt at frigøre sig for afvejningsmateriel. Tung dykkerudrustning har normalt konstant åndemiddelventilering af hjelm og fri forbindelse mellem denne og den tilhørende dragt.

Stk. 3. Ved en »let dykkerudrustning« forstås enhver anden udrustning end en tung dykkerudrustning, udformet så dykkeren hurtigt kan ændre dykkedybde enten ved egen bevægelse eller ved med få enkle greb at frigøre sig for afvejningsmateriel. Let dykkerudrustning har normalt tilførsel af åndemiddel gennem automatisk doseringsventil.

§ 2. De i denne lov omhandlede dykkerbeviser, der udstedes vederlagsfrit af direktoratet for statens skibstilsyn, er følgende:

- Dykkerbevis af 2. klasse, der giver ret til udførelse af dykkerarbejde på vanddybder indtil 12 m med tunge dykkerudrustninger.
- Dykkerbevis af 1. klasse, der giver ret til udførelse af dykkerarbejde på alle vanddybder med tunge dykkerudrustninger.
- Svømmedykkerbevis, der giver ret til udførelse af dykkerarbejde med svømmedykkerudrustninger.

Ved »Tunge dykkerudrustninger« forstås enhver anden form for dykkerudrustninger end svømmedykkerudrustninger.

Opstår der tvivl om, til hvilken kategori en dykkerudrustning hører, afgøres spørgsmålet af handelsministeriet.

§ 3. Handelsministeren kan bestemme, at der udover de i § 2 nævnte dykkerbeviser kan udstedes bevis som blandingsgasdykker.

Stk. 2. Bevis som blandingsgasdykker giver ret til at anvende blandingsgas som åndemiddel ved dykning med let eller tung dykkerudrustning, jfr. § 2.

Stk. 3. Ved blandingsgas forstås ethvert åndemiddel, hvori indgår andre luftarter end i ren atmosfærisk luft eller samme luftarter som i atmosfærisk luft, men i et andet blandingsforhold.

Stk. 4. Handelsministeren fastsætter regler om de betingelser, som en person skal opfylde udover de i §§ 4 og 6 fastsatte for at erhverve og bevare bevis som blandingsgasdykker.

§ 4. Til erhvervelse af et af de i §§ 2 og 3 nævnte dykkerbeviser kræves, at vedkommende:

- 1) er fyldt 18 år, men ikke 40 år,
- 2) har gennemgået en af handelsministeren fastsat lægeundersøgelse med tilfredsstillende resultat, og
- 3) har bestået den til beviset svarende dykkerprøve ved en af handelsministeren godkendt dykkerskole.

Stk. 2. Dykkerbeviser udstedes gratis af direktoratet for statens skibstilsyn (i det følgende kaldet direktoratet).

§ 3. Til erhvervelse af et af de i § 2 nævnte dykkerbeviser kræves:

- a. at vedkommende er fyldt 21 år, men ikke 40 år,
- b. at han med tilfredsstillende resultat har gennemgået en af handelsministeren fastsat lægeundersøgelse,
- c. at han har bestået den til beviset svarende dykkerprøve ved en af ministeren godkendt dykkerskole.

§ 5. Handelsministeren fastsætter regler om dykkerprøver og om disses afholdelse.

Stk. 2. Ved de i § 4, stk. 1, nr. 3, nævnte dykkerprøver skal det godtgøres, at den, der aflægger prøven, har fyldestgørende kendskab til:

- 1) dykketeori,
- 2) det af beviset omfattede dykkermateriel, herunder almindeligt benyttet hjælpemateriel,
- 3) praktisk dykning med materiellet,
- 4) alle almindelige foranstaltninger til varetagelse af dykkerens sikkerhed under arbejdet,
- 5) tilrettelæggelse af dykningen og
- 6) dykkerlovgivningen.

§ 6. Ved de i § 3 omhandlede dykkerprøver skal det godtgøres, at eksaminanden såvel praktisk som teoretisk har fyldestgørende kundskab om dykkergerning, herunder at han er fortrolig med alle almindelige foranstaltninger til dykkerens beskyttelse under arbejdet, samt at han har nøje kendskab til det til vedkommende prøve svarende materiel og dets vedligeholdelse.

Betingelser for godkendelse af dykkerskoler samt bestemmelser om dykkerprøver og disses afholdelse fastsættes af handelsministeren.

§ 6. For at bevare gyldigheden af et dykkerbevis skal dykkeren gennemgå en af handelsministeren fastsat lægeundersøgelse med et tilfredsstillende resultat.

Stk. 2. Lægeundersøgelsen skal foretages hvert femte år. Er dykkeren fyldt 40 år, skal undersøgelsen dog foretages hvert andet år, og er han fyldt 60 år, skal den foretages hvert år.

Stk. 3. Dykkeren skal endvidere årligt med tilfredsstillende resultat gennemgå en af handelsministeren fastsat særlig undersøgelse af lungerne (røntgenundersøgelse).

Stk. 4. Er resultatet af de i stk. 1 og 3 nævnte undersøgelser tilfredsstillende, attesterer lægen dette på dykkerbeviset. For så vidt angår den i stk. 1 nævnte undersøgelse, udfærdiger lægen tillige en helbredsattest, der indsendes til direktoratet.

§ 4. For at bevare et dykkerbevis skal dykkeren hvert femte år til direktoratet for statens skibstilsyn indsende attest for med tilfredsstillende re-

sultat at have gennemgået en af handelsministeren nærmere fastsat lægeundersøgelse. Fra dykkerens fyldte 60. år skal sådan attest indsendes hvert år.

Er en helbredsattest ikke fyldestgørende, indrager direktoratet beviset:

Enhver, der er i besiddelse af dykkerbevis, skal årligt undersøges for lungetuberkulose på anerkendt tuberkulosestation, jfr. lov nr. 65 af 7. marts 1952 om statsstøtte til behandling og pleje af tuberkulose m. m.

§ 7. Hvis de i §§ 4 og 6 nævnte lægeundersøgelser giver anledning til tvivl om, hvorvidt dykkeren opfylder helbredskravene, kan direktoratet forlange supplerende undersøgelser foretaget. Undersøgelserne kan kræves foretaget af særlige institutioner eller af læger med speciel autorisation.

Stk. 2. For dykkere, der har undergået trindekompresion, kan der stilles krav om røntgenundersøgelse af de lange rørknogler.

Stk. 3. Supplerende undersøgelser er gratis for dykkeren.

§ 5. For så vidt en af de i §§ 3 og 4 nævnte lægeundersøgelser giver et usikkert resultat, eller der på anden måde opstår tvivl om, hvorvidt vedkommende har gennemgået undersøgelsen med tilfredsstillende resultat, forelægges spørgsmålet for handelsministeriet, der efter indhentet udtalelse fra sundhedsstyrelsen træffer afgørelse i sagen. Hvis sundhedsstyrelsen herved henviser den pågældende til at lade sig underkaste fornyet lægeundersøgelse, er en sådan vederlagsfri for den undersøgte.

§ 8. Er dykkeren fyldt 67 år, eller opfylder han ikke de fastsatte helbredskrav, mister dykkerbeviset sin gyldighed og kan inddrages af direktoratet. Det samme gælder, hvis en dykker nægter at gennemgå lægeundersøgelser i henhold til §§ 6 og 7.

§ 9. Handelsministeren fastsætter bestemmelser om dykkerudrustningers og andet dykkermateriels, herunder hjælpemateriels indretning og udstyr m. v.

§ 10. Handelsministeren fastsætter regler om, hvilke krav der skal stilles til dykkerudrustninger og til dekompressionskamre, der er beregnet til behandling mod dykkersyge, samt de nærmere

regler for udøvelsen af tilsynet med sådant materiel og kan herunder bestemme, at tilsynet med dykkerudrustninger, der tilhører statsinstitutioner, udøves af vedkommende institution selv.

§ 10. Enhver dykkerudrustning, der bringes i handelen her i landet, samt enhver komponent eller anordning, der bruges til regulering af åndemiddel i forbindelse med åndemiddelsystemer for dykkerudrustninger eller trykkammeranlæg, skal være af godkendt type.

Stk. 2. Direktøren for statens skibstilsyn fastsætter regler for typegodkendelsen, herunder nødvendig mærkning.

Stk. 3. Trykkammeranlæg, der bruges i forbindelse med dykning, skal være godkendte af direktoratet. Godkendelsen skal fremgå af opslag.

§ 9. Enhver svømmedykkerudrustning, der bringes i handelen her i landet, skal være af godkendt type og mærket i fornødent omfang. Handelsministeren fastsætter regler for, hvorledes og af hvem typegodkendelse foretages.

§ 11. Dykkerudrustninger og trykkammeranlæg eller tilsvarende sammensætninger af dykkermateriel, der anvendes i forbindelse med erhvervsmæssigt dykkerarbejde, eller som udlejes på dansk territorium eller fra dansk skib, skal underkastes eftersyn af statens skibstilsyn. Regler herom fastsættes af handelsministeren. Ministeren kan herunder bestemme, at tilsynet med dykkerudrustninger, der tilhører statsinstitutioner, udøves af institutionen selv.

Stk. 2. Det påhviler ejere af dykkerudrustninger eller trykkammeranlæg m. v. at anmelde til skibstilsynet, hvor og hvornår de nævnte syn kan foretages.

§ 8. Dykkerudrustninger, der anvendes til erhvervsmæssig dykning, skal i det omfang, handelsministeren bestemmer, underkastes eftersyn af direktoratet for statens skibstilsyn, forinden de tages i brug som nyanskaffede, og derefter mindst en gang hvert andet år.

Det påhviler ejere af dykkerudrustninger at gøre anmeldelse til direktoratet med henblik på afholdelse af de foreskrevne eftersyn.

Om de foretagne eftersyn udfærdiges en attest i en af handelsministeriet foreskrevet form. For udfærdigelse af sådan attest erlægges til statskassen en afgift, der fastsættes af ministeren. Ministeren kan endvidere fastsætte afgift for eftersyn af sådant særligt materiel, som omhandles i § 11.

Afgifterne kan inddrives ved udpantning.

§ 12. Den dykker, der anvender en dykkerudrustning, skal sikre sig, at udrustningen er i orden, hver gang den tages i brug. Dykkeren skal instruere sine medhjælpere om deres pligter, medens dykkerarbejdet foregår.

§ 7. Hver gang en dykkerudrustning tages i brug, skal dykkeren selv forvisse sig om, at udrustningen er i orden, ligesom han i fornødent omfang skal instruere sine medhjælpere om deres pligter, medens dykkerarbejdet foregår.

§ 13. Handelsministeren fastsætter regler om betryggelse af dykkere og af hjælpepersonnel under arbejdet, herunder af personel i trykkammeranlæg, der bruges i forbindelse med dykning.

Stk. 2. Handelsministeren fastsætter regler om dykkejournaler.

§ 11. Handelsministeren bemyndiges til at udfærdige nærmere forskrifter til betryggelse af dykkere under arbejdet og af personer, der arbejder i dykkerklokker eller lignende anordninger, hvor arbejdet foregår under overtryk.

§ 14. Direktoratet kan under særlige omstændigheder gøre undtagelser fra bestemmelserne i §§ 1 og 4 samt §§ 10 og 11.

Stk. 2. Direktoratet kan endvidere under særlige omstændigheder fravige den i § 8 anførte aldersgrænse.

Stk. 3. Direktoratet kan i enkelte tilfælde give tilladelse til at foretage dykninger på vanddybder på mere end 50 m.

§ 12. Handelsministeren kan under særlige omstændigheder gøre undtagelser fra de i §§ 1, 3 og 15 indeholdte bestemmelser.

§ 15. Med mindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes overtrædelse af § 1 samt §§ 10–12 med bøde.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelsen i forskrifterne.

Stk. 3. Er en overtrædelse begået af et aktieselskab, et anpartsselskab el. lign., kan bødeansvar pålægges selskabet som sådant.

§ 13. Overtrædelse af denne lov eller de i dens medfør givne forskrifter straffes med bøde, for så vidt forholdet ikke efter den øvrige lovgivning medfører strengere straf.

§ 16. Loven træder i kraft den 1. januar 1980.

Stk. 2. Dykkerlov nr. 50 af 5. marts 1958 ophæves.

§ 14. Denne lov træder i kraft den 1. april 1958.

Samtidig ophæves lov nr. 97 af 7. april 1936 om dykkernæring og betryggelse af dykkerarbejde.

§ 17. Loven gælder ikke for Færøerne.

§ 18. De i denne lov indeholdte bestemmelser finder tilsvarende anvendelse på personer, der har erhvervet dykkerbevis i henhold til lov nr. 50 af 5. marts 1958, idet dog den i lovens § 8 fastsatte aldersgrænse på 67 år først finder anvendelse fra den 1. januar 1990.

Stk. 2. De i medfør af lov nr. 50 af 5. marts 1958 udstedte dykkerbeviser ligestilles med de i denne lov omhandlede beviser således:

- 1) Svømmedykkerbevis ligestilles med bevis som let dykker.
- 2) Dykkerbevis af 1. klasse ligestilles med bevis som tung dykker.
- 3) Dykkerbevis af 2. klasse ligestilles med bevis som tung dykker, men giver dog kun ret til at udføre dykkerarbejde på vanddybder indtil 12 m.

§ 15. De i henhold til lov om dykkernæring og betryggelse af dykkerarbejde af 7. april 1936 erhvervede dykkerbeviser af 2. og 1. klasse anses at svare til de i nærværende lovs § 2, henholdsvis litra a og b, omhandlede beviser.

Den, som på fyldestgørende måde godtgør, at han forinden denne lovs ikrafttræden på lovlig måde erhvervsmæssigt har udført dykkerarbejde uden at være i besiddelse af dykkerbevis, og som

med tilfredsstillende resultat har gennemgået den i § 4 omhandlede lægeundersøgelse, kan indtil udgangen af 1962 af handelsministeriet erholde dykkerbevis, der giver ham ret til at udøve dykkervirksomhed i samme omfang som hidtil.